

3. Кирилина А. В. Современное состояние гендерных исследований в российской лингвистике, 2003. С. 113-137.

Науковий керівник: Шлєіна Л.І., ст. викладач кафедри СГН

ОСОБЛИВОСТІ ВСТУПУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗДОБУТТЯ ДИПЛОМА МАГІСТРА В НІМЕЧЧИНІ

Омел'яненко А.В., *omelianenko11111@gmail.com*

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

В останні роки стало очевидним, що здобуття диплома магістра за кордоном є більш перспективним та уможливує працевлаштування до розвинених корпорацій та холдингів не лише в країні, де отримано диплом, а й в Україні.

У зв'язку із затребуваністю на вітчизняному ринку праці таких фахівців актуалізується дослідження особливостей вступу та переваг отримання диплома магістра у закладах вищої освіти країн Європи, зокрема Німеччини, де отримані знання та практичні навички за обраною спеціальністю є якісними та забезпечують у майбутньому успішну міжнародну кар'єру. Так, наприклад, університети Німеччини щорічно показують високі результати та входять до міжнародних рейтингів кращих навчальних закладів світу за різними показниками оцінки якості роботи, а їх дипломи високо цінуються як на місцевому, так і на міжнародному ринку праці.

Безперечно, навчання в Німеччині для українців має низку переваг. Перш за все, це гарна можливість отримати фундаментальну вищу освіту в найстаріших вузах Європи за доступною вартістю або взагалі безкоштовно, здобуваючи освіту, наприклад, за німецькомовними програмами у державному навчальному закладі. Варто зазначити, що особливої популярності серед здобувачів вищої освіти в Німеччині освітній ступінь магістра не має, як це є в Україні. Більшість німецьких здобувачів задовольняються дипломом бакалавра, адже цей ступінь вищої освіти вважається закінченою вищою освітою і надає можливість одразу після закінчення навчання працювати за спеціальністю.

Для вступу до магістратури необхідно мати диплом вітчизняного університету з потрібним рівнем акредитації та високими балами на бакалавраті. Отримання стипендії буде залежати від декількох факторів. Чим вище ваш середній бал, тим більше шансів бути зарахованим і отримувати стипендію. Середній бал повинен бути вищим за 4,5. Для здобувачів вищої освіти з інших країн обов'язковим знання німецької мови на академічному рівні B2. Пріоритет отримують ті, у кого є наукові публікації, які активно брали участь у конференціях або мають досвід роботи з конкретної спеціальності [1].

Паралельно з навчанням німецькі заклади вищої освіти підтримують прагнення здобувачів вищої освіти поєднувати роботу з навчанням. Так, зокрема, щорічно університети пропонують багато вакансій, надають допомогу іноземним абітурієнтам щодо працевлаштування, організації необхідних заходів тощо. При цьому варто зазначити, що можна знайти роботу для студентів в Німеччині як з повною, так і частковою зайнятістю [2].

В Німеччині спеціальність «агроінженерія» можна здобути в Університеті ім. Гумбольдта, Боннському університеті, Гіссенському університеті імені Юстуса Лібіха, Геттінгенському університет імені Георга Августа тощо [2]. Після завершення навчання в університетах Німеччини, іноземні здобувачі вищої освіти мають можливість перебувати в країні та займатися пошуком варіантів офіційного працевлаштування протягом 18 місяців. Якщо за цей час випускник офіційно влаштований і працює за спеціальністю, він отримує підстави для подовження терміну перебування в країні.

Список використаних джерел:

1. Вища освіта в Німеччині та Австрії: Особливості. Вступ. Перспективи. Електронний ресурс. URL: <https://mudra.ua/ua/articles/vishha-osvta-v-nmechchin-ta-avstr-osoblivost-vstup-perspektivi/>
2. Willkommen in Deutschland. URL: <https://osvita.ua/abroad/65917/>

Науковий керівник: Тараненко Г.Г., к.пед.н., доцент кафедри СГН

ГЕНДЕРНІ ВІДНОСИНИ У МІЖКУЛЬТУРНІЙ КОМУНІКАЦІЇ

Перепелиця Д. М., *perepelicadasha2@gmail.com*

Таврійський державний агротехнологічний університет ім. Дмитра Моторного

У процесі виховання людині штучно прищеплюють певні культурні моделі поведінки, притаманні соціальному середовищу, в якому вона виховується. Таким чином, вона починає оцінювати дійсність та діяти відповідно до “записаної” у підсвідомості, прищепленої, культурної програми. Міжкультурна комунікація, зокрема, займається дослідженням способів уникнення непорозумінь у спілкуванні на культурному ґрунті [1, с.289].

Як зазначає Кіріліна А., гендерні відносини є важливим аспектом соціальної організації. Вони особливим способом виражають її системні характеристики і структурують відносини між суб'єктами комунікації. Гендерні відносини фіксуються у мові у вигляді культурно обумовлених стереотипів, накладаючи відбиток на поведінку людини, в тому числі і мовну, і на процеси її соціалізації. [2, с.155]

Здійснення комунікації — це процес, який вимагає діяльності (вербальної, невербальної, іншої) учасників даного процесу. Як і у будь-якому іншому процесі, у комунікації виникають труднощі і навіть серйозні конфлікти. Зважаючи на те, що гендерні ролі мають свою культурну специфіку, чоловіки і жінки, які виростили в одному культурному середовищі, загалом усвідомлюють свої різні ролі у відносинах. Таке розуміння повинне допомагати їм у спілкуванні. Проте, у здійсненні міжкультурної комунікації, учасники, що є представниками дійсно різних культур, можуть зіштовхнутися із проблемою, коли їхні культури базуються на різних уявленнях про чоловічі і жіночі ролі. І коли учасники такої комунікації прагнуть позитивно її здійснювати, їм потрібно докласти зусиль, щоб відмовитись від стереотипного сприйняття іншого учасника, намагатись переоцінити свої уявлення і пристосувати їх до дійсності.

Значимість мови для міжкультурної комунікації є найбільш очевидною, коли культури «говорять» різними мовами. В той же час, різниця у значенні передаваної інформації між культурами може бути такою ж значимою, навіть коли кожна культура використовує ту ж мову. А все тому, що у певному середовищі людей є свої доволно прийняті мовні формулювання, тобто певна громада людей, доволно вирішила називати певні об'єкти по-своєму.

Отже, опираючись на те, що гендерні відносини є складним процесом, в ході якого його учасники прагнуть досягти порозуміння, врахування культурних, соціальних, психологічних особливостей кожного учасника є обов'язковим. Беручи участь у міжкультурній комунікації, слід бути обізнаними і пам'ятати про культурні особливості комунікативної поведінки співрозмовника

При здійсненні міжкультурної комунікації важливо пам'ятати, що людина є найвищою цінністю і в ній закладена позитивна основа незалежно від того, до якої статі чи гендеру вона належить. Знання і розуміння гендерних аспектів комунікації та гендерної психології сприяє уникненню проблем і конфліктів у спілкуванні та налагодженню позитивних і гармонічних відносин.